

til landenes økonomiske udviklinger. Og det er det samarbejde, der nu fører til skabelsen af en fælles valuta, fordi alle ser fordelene ved det undtagen hr. Frank Dahlgaard.

Så vil jeg gerne understrege, når Sverige bliver brugt af hr. Frank Dahlgaard som et godt eksempel: Sverige har ikke selv valgt at have flydende valutakurser. Man er blevet tvunget til det af markedet i begyndelsen af 1990'erne.

Enhver fagligt nøgtern vurdering viser, at Sverige har haft meget mere ustabile økonomiske forhold end Danmark har. Det er gået ud over svenske eksportvirksomheder, fordi valutaudsvingene har været så store, som de har været, og dermed er det gået ud over væksten i Sverige.

Jeg vil gerne sige til hr. Thulesen Dahl, at vi ikke stemmer om at have den valgfrihed den 28. september, men det kan hr. Thulesen Dahl selvfølgelig argumentere for at vi gør. Vi stemmer om, hvorvidt Danmark skal have en plads på lige fod med de andre medlemslande i EU og varetage sine egne interesser i Europa eller vi ikke skal. Og vi stemmer om, at der er sikkerhed for, at Danmark og den danske krone, den danske valuta, ikke udsættes for store svingninger fra valutamarkedet. Det er det, der er alternativet, ikke flydende valuta.

Frank Dahlgaard (UP):

Ministeren undlod at svare på spørgsmålet, om hun er klar over, at renten i Sverige nu er faldet under den tyske rente, ikke bare den kortfristede, men den langfristede rente af betydning for investering, produktion og beskæftigelse; den er i Sverige i dag under den tyske. Det har stået i de svenske aviser, det har stået i internationale aviser, og det er på baggrund af den svenske valutapolitik.

Jeg må spørge ministeren: Er de dumme i Sverige, når de fører en flydende kronepolitik? Er de dumme i Norge, når de fører en flydende kronepolitik? Er de dumme i Island, når de fører en flydende kronepolitik? Har de ikke forstået noget af det hele i Storbritannien, hvor også pundet flyder? Jeg mener også, det er tilfældet i Schweiz med schweizerfrancen. Er det kun os, der har fattet, hvad det drejer sig om?

Vi er det eneste af landene uden for euroen i Vesteuropa, som har en fastkurs i forhold til euroen. Vi har en rente, der er noget over den tyske, svenskerne har en, der er under. Er det ikke relevant at drøfte eventuelt et skift i valutapolitikken?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Svaret er nej. Det er aldeles ikke relevant at drøfte en ændret valutakurspolitik for Danmark. I 18 år har vi oparbejdet en meget høj grad af troværdighed omkring Danmarks økonomisk-politiske udvikling. Vi har løst en lang række meget store problemer, vi har haft i vores samfundsøkonomi. Det har vi gjort med fastkurspolitikken som grundlag. Det har andre lande også gjort: Irland, Holland, Østrig, Portugal. Det er derfor, de lande, der har haft så stor glæde af den politik, går sammen i den fælles valuta.

Verden har forandret sig fra for 30 år siden. Man kan ikke som en lille, åben økonomi med de vilkår, der eksisterer i dag for teknologi osv., osv., operere ud fra den teori, som er i økonomiske lærebøger.

Sverige og Storbritannien har ikke selv valgt deres valutakurspolitik. De er blevet tvunget af markedet i 1992, og de har meget stort besvær med at opbygge den troværdighed, som er nødvendig for at have en stabil valuta, over for deres samhandels partnere. Og de svenske og de engelske erhvervs virksomheder har meget store problemer med de store udsving i valutaforholdene, uanset at den lange rente periodisk i Sverige er lavere end i Tyskland.

Frank Dahlgaard (UP):

Ministerens kommentar til det forhold, at den svenske rente i dag er lavere end den tyske, var lidt utilstrækkelig. Det er jo en stor del af hele eurosidens begrundelse for, at vi skal ind i det her, at så får vi en lavere rente.

Sverige, som står udenfor og har en anden type valutapolitik end Danmark, har nu en lavere rente, og til fordel for erhvervslivet, til fordel for produktion, investeringer og beskæftigelse, er den nu også lavere end i Tyskland.

På den baggrund kan ministeren da ikke bare stå og sige, at svenskerne er tvunget ud i en situation. Er nordmændene, er islændingene, er schweizerne, er Storbritannien i dag? Det er jo længe siden, det var 1992.

Jeg siger ikke, at vi skal følge den politik, men jeg siger, at vi er kommet til en situation, også i den praktiske virkelighed i Europa i dag, hvor det er naturligt at drøfte det. Det er det, vismændene gør, og det er ikke bare teori, det er virkelighed, og det er en positiv virkelighedovre i Sverige.